

10. Tereszki na Wołyniu.

Tereszki, w powiecie starokonstantynowskim gubernii wołyńskiej, obecnie wieś, mająca około tysiąca mieszkańców, znane już były w XVI w. i należały do ordynacyi książąt na Ostrogu.

Ostatni ordynat, Janusz Sanguszko, na mocy t. zw. tranzakcyi Kolbuszowskiej w r. 1753 przekazał Tereszki i Malki na własność Michałowi Grocholskiemu hr. Syrokomla, sędziemu braclawskie-

mu, ożenionemu z Anną Radziwińska, hr. Lubicz, którzy zostawili liczne potomstwo, a od dwu ich synów idą dwie linie tego rodu: starsza, t. zw. wojewodziska, od Marcina, woj. braclawskiego, na Hrycowie, Strzyżawie, Pietniczanach etc., i młodsza, miecznikowska, od Franciszka, miecznika koronnego, pana na Tereszkach, Woronowicy, Czerwonej i t. d. Miecznik poślubił Helenę Justynę Leśnicką, starościankę żytomierską, która mu wniosła klucz norzyński, czerwonski i inne dobra. Miecznik w wielkich był łaskach u Stanisława Augusta i właśnie w tym oto dworze odwiedzał go król 24 maja 1788 r., hojnie i wspaniale podejmowany, o czem Naruszewicz w swoim Dyaryuszu wspomina.

Miecznik zostawił dwu synów: Antoniego, pierwszego marszałka szlachty starokonstantynowskiej, bezdzietnego z Eleonorą Bieszyńską i Jana Nepomucena, 1767—1849, którego syn, z drugiego małżeństwa z Michaliną Zeidlerówną, Władysław, posiada dotąd Tereszki. Kaplicę zbudował sędzia Michał, a w r. 1761 stała się ona filią parafii bazaliskiej.

Teraz w Tereszkach stawiają duży kościół.

Marek Gozdawa.

